

Curierul Misionar

„Cât de frumoase sunt picioarele celor ce binevestesc pace, celor ce binevestesc cele bune”. Rom. 10, 15.

Anul VII.

București.

No. 9.

Secretarul Școlii de Sabat.

Nici un post din Școala de Sabat, nu dă mai multe ocazii de a fi folositor ca acela al secretarului școlii de Sabat. Deasemenea în nici o slujbă din școala de Sabat nu este mai necesară credințioșia, bunăvoința, prevederea, și nobleța creștină ca în lucrarea secretarului. „Nu lenevie în lucrare; ci un spirit plin de căldură pentru a servi pe Domnul”, sunt însușirile necesare.

Ca să ai succes trebuie să ai încredere în lucrul tău, și să-ți îndeplinești slujba cu siguranța că este demnă de cel mai mare efort. În oricare parte a lucrării Domnului, oricât de umilă e, ceea ce este și ceea ce face lucrătorul valorează mai mult decât ce cere și pretinde că este. „Servul bun și credincios” din parabolă, a primit laudă dela Stăpânul său, nu pentru marele lucru pe care l-a făcut, ci pentru felul în care l-a făcut.

Fiind în legătură, după cum de fapt se și întâmplă, cu fiecare slujbaș, fiecare instructor, și fiecare membru, secretarul trebuie să fie cel mai bun ajutor al dirigintelui. Dând atenția cuvenită lucrurilor chiar și celor mai mărunte, el poate face pe dirigințele să fie totdeauna informat despre toate ramurile școlii de Sabat.

Față de ceilalți slujbași ai școlii, secretarul trebuie să fie un creștin plin de căldură, iubind pe Domnul, și doritor să vadă mai presus decât orice progresul lucrării Lui. Niciodată nu a fost o mai mare nevoie ca școlile noastre de Sabat să devie niște

adevărate „centre puternice” prin prezența Spiritului Sfânt. Dacă acesta este adevărul cu privire la școlile noastre, slujbașii trebuie să aibă inima plină peste măsură cu plinătatea Spiritului Marelui Maestru și Învățător. Persoana care primește slujba de secretar al școlii de Sabat trebuie să fie gata să sacrifice mult timp, mult zel, și multă efort în rugăciune, pentru lucrul său. El trebuie să-și dea seama că răspunderea pentru succesul școlii este tot atât de hotărâtă ca și a oricărui slujbaș. Secretarul care își înalță slujba lui îndeplinind credincios lucrurile mici, nu va neglija pe cele mari. El nu va fi mulțumit numai cu o parte din diferitele lui îndatoriri, ci va implini orice sarcină în mod credincios și bine.

Lucrarea unui credincios secretar de școală de Sabat, cuprinde în sine mai mult decât amintirea persoanelor, și scrierea unui raport în fiecare Sabat. Ținerea însemnărilor este foarte însemnată, și nu ar trebui neglijată; dar secretarul credincios și doritor de progres își va lua timp să planuească o mai bună organizare a diferitelor secțiuni ale școlii, și își va uni puterile cu acelea al dirigintelui, ca să facă din școală un mijloc de câștigare de suflete. Fiecare formă a programului să fie inviorată de Spirit și puterea lui Dumnezeu.

Indatoririle secretarului școlii de Sabat.

Pe scurt, datoriile secretarului școlii de

Sabat sunt: 1. Să facă un raport exact asupra fiecărei ședințe regulate a școlii de Sabat. 2. Să prezinte acest raport la ședința următoare a școlii de Sabat. 3. Să observe ca fiecare instructor să-și aibă carnetul și plicurile de daruri. 4. Să împartă rapoartele săptămânale, etc. 5. Să adune rapoartele depe clase și darurile. 6. Să scrie raportul în caiet. 7. Să examineze cu multă atenție toate carnetele de rapoarte și daruri, și să raporteze totalurile. 8. Să comande lecțiunile necesare școlii de Sabat, prin secretarul misionar al comunității. 9. Să trimeată un raport trimestrial secretarului școlii de Sabat al conferinței la timpul hotărât. 10. Secretarul școlii de Sabat trebuie să transmită toate fondurile școlii de Sabat casierului comunității, și să țină la curent toate rapoartele din registrul secretarului școlii de Sabat.

N'ar fi nevoie ca altcineva să arate secretarului sfințenia slujbei sale, și răspunderea pe care o are în mănuierea banilor consacrați înaintării lucrării Domnului.

Dacă în Sabat lipsește atât dirigintele cât și ajutorul lui, și dacă nu s'a făcut alt aranjament, ar fi momentul nimerit pentru secretar să adune școala și să procedă la alegerea unui diriginte pentru ziua aceea. Aceasta va ajuta să se poată ceti raportul la timpul hotărât, să se împartă rapoartele, și să se facă raportul pentru cea ședință.

Fiecare secretar să „fie gata” când a sosit timpul pentru deschiderea școlii de Sabat. Raportul să fie bine aranjat, și secretarul să fie mai dinainte la locul lui. Să aibă un notes, sau o hârtie și un creion, pentru a însemna.

Este mai bine ca să se dea carnetele și plicurile chiar înainte de deschiderea școlii de Sabat, aceasta folosind instructorilor să noteze și pe cei întârziți, și să-l scutească de a fi nevoit să intrerupă mai târziu. Instruește pe instructori să pună plicul la capătul băncii pentru a fi în plină vedere. Ele pot fi strânse în liniște de secretar. Ilustrațiile cu versetele de memorizat și lecțiunile pentru Sabatul viitor să

fie date conducătorilor acestui departament înainte de școala de Sabat.

Secretarul să stea în față cu dirigintele în timpul serviciului de deschidere, gata să cetească raportul când va fi chemat. Să aibă în față adunarea când cetește raportul; dar va fi mai bine să aștepte până când toți se vor fi așezat, și în cameră este liniște. Aceasta va face în stare pe toți să audă raportul. Multe rapoarte de altfel bune, sunt stricate prin felul cum sunt cetite. În vederea acestui lucru, să se aibă grijă la cetirea raportului, astfel ca toți să poată auzi toate cuvintele în mod distinct. Cetirea acasă cu voce tare de câteva ori, va fi un exercițiu folositor. Indepărtează sentimentalismul. Să nu te silești să imiți pe altul. Fii natural. Secretarul care își dă seama de sfințenia lucrului său, va pune inima în cuvintele sale pe când le cetește, și Domnul va face din raport o binecuvântare pentru școală.

La încheierea raportului nu este necesar să se cetească numele dirigintelui și secretarului. Totuși, dacă cineva este numai *pro tempore*, numele lui poate fi cetit. Orice corijare trebuie scrisă la timp.

După cetirea raportului, secretarul are libertatea să viziteze diferitele secțiuni ale școlii. Atunci adună informațiile necesare raportului viitor. Să fii sigur că informațiile asupra fiecărei secțiuni sunt exacte. Însemnează-le; textul de memorizat poate să lipsească. Când îi permite timpul, să ia parte la studiul în clasă. În orice caz, trebuie să studieze cu multă atenție lecțiunea școlii de Sabat; deoarece el însuși are nevoie de puterea și ajutorul care vine din studierea Cuvântului.

Scrierea raportului este o chestiune importantă. Chiar și atunci când notele asupra tuturor ce s'a petrecut în școala de Sabat au fost luate cu multă atenție, este un lucru înțeleptesc ca să se facă raportul cât se poate mai de vreme în timpul săptămânii. Un raport întârziat până Vineri seara va fi scris în grabă, și se poate că în întregime va fi lipsit de inspirația pe

care ar fi putut-o avea dacă ar fi fost scris Duminică sau Luni. Scrie-l cu cerneală, și ține registrul curat. Un caiet murdar și neîngrijit, va da dovadă de lipsă de apreciere în sfințenia lucrului.

În raport trebuie să se arate oarecari trăsături mai importante. Numărul membrilor, prezențele, numărul celor adăugați sau scăzuți, numărul vizitatorilor, și suma de daruri trebuie întotdeauna să fie pusă, deși nu întotdeauna să fie amintită prin aceleași cuvinte. Să nu spui: „Pentru deschiderea

școlii am cântat cântarea 589". Va fi de mai mult folos titlul sau primul vers, sau chiar o strofă. Într-o școală mai mică, poate fi menținut numele acelora cari fac repetiția în două secțiuni, deasemenea poate fi amintită și o persoană care a făcut rugăciunea. În fiecare săptămână să redea una sau mai multe idei principale. Culege oarecari idei din *Instructorul*. Să fie cuprinse și statistici ocazionale. Atrage atenția asupra adunării instructorilor din când în când.

(Va urma).

Ce pierde cineva neglijând să ia parte la școala de Sabat?

„Școala de Sabat este o ramură importantă a lucrării noastre și toți acei cari se interesează de adevăr ar trebui să se silească a face să prospere această organizație.” *Mărturie, Vol. V p. 127.*

Prin mijlocirea servei Sale, Dumnezeu ne spune că lucrarea școlii de Sabat merită toată importanța, și că toți cari se interesează de adevăr — de solia ingerului al treilea — ar trebui în aceeași măsură să se intereseze de Școala de Sabat și să se silească să o facă să prospere. Gândul că Dumnezeu a întocmit în biserica Lui diferite instituții contribuind la buna noastră stare spirituală și la mântuire noastră, este foarte încurajator. Să cităm instituțiile noastre scolastice la care ținem atât de mult. A fost un timp când nu vedeam posibilitatea întemeierii unor asemenea școli. Critica cea mare precum și necredința nu pătrunseseră încă în instituțiile noastre școlare ca astăzi. Dumnezeu a hotărât deasemenea organizarea tineretului, activitatea misionară a bisericii și aceea a școlii de Sabat.

De oare-ce Tatăl meu ceresc mi-a dăruit instituții necesare bunei mele stări spirituale și mântuirii mele, datorita și privilegiul meu este de a lucra împreună cu El la bunul lor mers. Ce folos aș putea culege depe urma acestei minunate organizații a școlii de Sabat dacă nu mă prind de ea? Neluând parte la școala de Sabat, mă pri-

vez de binecuvântările pe cari le rezervă Dumnezeu pentru acei cari se așează sub influența Lui. Sunt sigur, că ne vom convinge, că este necesar să avem legături cu această instituție spre a putea trage oarecare folos. Pentru a contribui la bunul mers al școlii de Sabat, trebuie să luăm parte.

Ce pierde cineva neglijând să ia parte la școala de Sabat.

Școala de Sabat, este biserica la studiu. Acesta este singurul mijloc consfințit de denominațiunea noastră pentru studiul zilnic și sistematic al Bibliei. Dacă nu faci parte din școala de Sabat, fără indoeală că neglijezi studierea lecțiunilor. Și abținându-te dela acest studiu, te lipsești de un important contact al Cuvântului lui Dumnezeu. Prin aceasta nu vreau să spun că acei cari nu iau parte la școala de Sabat neglijează studierea zilnică a Cuvântului lui Dumnezeu. Poate că fac aceasta. Dar majoritatea acelora cari nu iau parte la școala de Sabat nici nu studiază zilnic Cuvântul lui Dumnezeu, urmând planul stabilit de școala de Sabat. Fără nici o indoeală, cei mai mulți dintre acei cari n'au adoptat planul școlii de Sabat în ceea ce privește studiul zilnic al Bibliei, nu au cealaltă parte; în felul acesta ei se lipsesc de hrana indispensabilă creșterii lor spirituale. Cum poate cineva să se abțină dela

un contact zilnic și sistematic cu Cuvântul lui Dumnezeu?

Gândește-te deasemenea la ocazia pe care o pierde cineva de a face schimbul de păreri asupra unor anumite pasajii din Scriptură, când se abține de a lua parte în vreo clasă. Repetiția pe clase este serviciul religios la care eu iau parte cu cea mai mare bucurie. Această ocazie de a lua parte la un schimb de idei este de mare utilitate. Se întâmplă că tovarășii mei de clasă să-mi comunice idei excelente. Acela care nu urmează la școala de Sabat, este lipsit de acest schimb de păreri care durează aproape o jumătate de oră în fiecare Sabat. Deci vedeți avantajul de care se bucură un membru al școlii de Sabat.

Ora consacrată în fiecare săptămână școlii de Sabat este o oră de adorare. Prima parte a adunării este rezervată devoțiunii. Adunarea se deschide printr'o cântare și o rugăciune urmată de lucruri spirituale cari ne îndreaptă gândurile și atenția spre cer. Acela care se abține dela școala de Sabat este lipsit de această durată de timp care poate e singura din săptămână la care ar putea să ia parte.

În țările streine în cari civilizația nu este atât de înaintată ca în Europa sau America, credincioșii indieni privesc cu o adevărată neîncredere pe un Adventist de Ziua Șaptea care nu ia parte la școala de Sabat. Ei se îndoiesc de sinceritatea convertirii lui, căci nu pot înțelege cum poate ca să fie convertit și să nu ia parte la un asemenea serviciu. Un misionar care s'ar duce printre ei fără să-și fi făcut obișnuința de a lua parte regulat la acest serviciu, ar întâmpina o mare greutate. Atitudinea acestor credincioși indigeni este ea logică?

Acela care nu ia parte la școala de Sabat este în același timp lipsit de veștile și faptele noi cu privire la misiuni. Ar fi interesant de știut câte persoane, mai ales dintre tineri, sau consacrat misiunilor, datorită celor zece minute cari, în fiecare Sabat, sunt consacrate discuției asupra in-

tinselor câmpuri misionare. Se poate că aceste cifre au fost înregistrate în cer de Acela care nu greșește niciodată, și că într'o zi ni le va prezenta. Atunci vom înțelege importanța acestei părți a școlii de Sabat în ceea ce privește întreaga denomi-națiune.

Școala de Sabat oferă tuturor o splendidă ocazie de a dăru pentru misiuni, ocazie pierdută de acela care nu ia parte. Adesea mă întreb, când își depune acesta din urmă contribuția lui. Se achită la ora de cult vărând pe nevăzute un plic în pungă? Deci când contribuie el la progresul misiunilor?

Într'o oarecare măsură eu sufer pentru fiecare ban pe care-l rețin, fără a mai vorbi de nedreptatea pe care o săvârșesc față de lucrarea lui Dumnezeu. Eu sunt în pagubă dacă nu-mi plătesc cu credincioșie zecimea. Acelaș lucru și despre daruri. În felul acesta acei cari nu dau, suferă o pierdere dublă.

Gândiți-vă la marea greutate financiară suportată de școala de Sabat. Mai mult de jumătate din fondurile pentru misiuni sunt furnizate prin mijlocirea ei. Acei cari de obicei nu vin la școala de Sabat, se lipsesc în felul acesta de a lua parte la această lucrare minunată.

Ultimul meu punct se ocupă de influență. Cuvântul lui Dumnezeu ne spune că „nici unul din noi nu trăiește pentru sine, și nici unul din noi nu moare pentru sine”. Rom. 14, 7. Domnul ne spune că acei cari se interesează de adevăr trebuie să se silească să facă să prospere școala de Sabat. Lucrul acesta este adevărat, și dacă eu lipsesc dela datoria mea, voi influența pe câte cineva să-mi urmeze exemplu. Contrariul este tot atât de adevărat. Iată o ilustrație:

O familie adventistă urmează acelaș drum ca și mine. Ei au un băiat care a ajuns adolescent, epocă la care un tânăr nu se înțelege nici pe sine însuși și nici pe alt-cineva. Interesul său în lucrurile religioase scade. El caută să se sustragă dela orice

obligațiuni religioase. Nu vrea să mai rămână mult timp legat de rochia mamei. Părinții lui au pentru el un foarte înalt ideal creștin. Ei doresc ca el să aibă o parte în această mare lucrare. Ei își dau seama că Dumnezeu a întemeiat în biserică instituții utile pentru dezvoltarea lui spirituală și se silesc să-l facă să urmeze regulat la școala de Sabat, adunarea tineretului și cea de cult. Tânărul inventează mii de scuze pentru a se abține. Într'un anumit Sabat, după ce discutase îndelung cu părinții săi cari îi cereau să-i însoțească, el mă vede traversând drumul și îndreptându-mă spre casă sau în câte un alt loc în în ora școlii de Sabat. Aceasta îi dă un nou și poate cel mai puternic argument. El aleargă către părinții lui cari nu știu cum să nimicească efectul influenței mele. Eu nu vreau ca purtarea mea față de școala de Sabat să conducă pe tineri pe drumuri rele. Nefiind membru al școlii de Sabat, nu pot face altceva decât să exercit o influență rea, fiindcă, „niciunul din noi nu trăiește pentru sine". Deci este sigur că abținându-ne dela școala de Sabat, se exercită o influență rea.

Urmează deci că, pentru acei cari lipsesc dela școala de Sabat sunt pierderi reale. Am putea să ne îngăduim asemenea pierderi reale? Adesea văd atârnată pe zidurile capelei această deviză: „Tu ai nevoie de școala de Sabat. Școala de Sabat are nevoie de tine". Eu cred că școala de Sabat are nevoie de tine și de mine. Ea suferă foarte mult din pricina lipsei noastre. Dar este lucru sigur că noi avem o și mai mare nevoie de școala de Sabat decât are ea de noi. Succesul ei nu depinde numai de prezența ta sau a mea. Fie că vom lua parte sau nu, ea va merge din biruință la biruință; dar se poate să nu ajungem în împărăția cerurilor dacă neglijăm să intrăm în legătură cu această instituție divină. Dacă școala de Sabat are nevoie de mine, eu sunt încă și mai convins că eu am nevoie de ea. Toți acei cari au înțeles importanța școlii de Sabat să se predea cu totul acestei lucrări binecuvântată din toată lumea și să primească în schimb binecuvântările pe cari școala de Sabat le are rezervate pentru ei.

(Le moniteur).

J. C. T.

Căsătoria¹⁾.

În această dimineață mă adresez în deosebi tineretului; dar sper să nu plictisesc pe adulți, vorbind de un subiect a cărui importanță este vitală pentru toți și interesantă pentru tineretul nostru. Vreau să vorbesc de o chestiune care este tratată rar, și mă tem, chiar foarte rar depe amvon: *căsătoria*. Iată textul meu:

„Domnul Dumnezeu a zis: „Nu este bine ca omul să fie singur; am să-i fac un ajutor potrivit pentru el". Domnul Dumnezeu a făcut din pământ toate fiarele câmpului și toate păsările cerului; și le-a adus la om, ca să vadă cum are să le numească; și orice nume pe care-l dădea omul fiecărei viețuitoare, acela-i eră numele. Și omul a

pus nume tuturor vitelor, păsărilor cerului și tuturor fiarelor câmpului; dar, pentru om, nu s'a găsit nici un ajutor, care să i se potrivească. Atunci Domnul Dumnezeu a trimis un somn adânc peste om, și omul a adormit; Domnul Dumnezeu a luat una din coastele lui și a închis carnea la locul ei. Din coasta pe care o luase din om, Domnul Dumnezeu a făcut o femeie și a adus-o la om. Și omul a zis: „Iată înșfârșit aceea care este os din oasele mele și carne din carnea mea! Ea se va numi, femeie (Ișa), pentrucă a fost luată din om (Iș). „De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa, și se va alipi de nevasta sa, și se vor face un singur trup". Gen. 2, 18—24.

1) Predică ținută la Geneva de predicatorul A. V. Olson, în Sabatul dela 12 Martie 1927. Reportaj stenografic de Amy M. Dichey.

După aceste cuvinte, căsătoria este de origine divină. Intocmită de Dumnezeu însuși, în grădina Eden, în zilele de nevinovăție, căsătoria are drept scop binele omului. În iubirea sa pentru noi, Dumnezeu ne-a dat căsătoria pentru a contribui la fericirea noastră, și ca să ne dea, prin bucuria căminului, o pregustare a fericirii veșnice.

Să privim în jurul nostru, și să ne punem această întrebare: căsătoria aduce astăzi rezultatele dorite de întemeietorul ei? Dă ea părților contractante mai multă bucurie, fericire și putere în împlinirea datoriilor vieții? Dacă voim să răspundem în mod sincer, trebuie să dăm un răspuns negativ. Știm că majoritatea căsătoriilor sunt caracterizate prin necazuri și regrete. Într-o parte din *Mărturii*, cetesc că „nu există o căsătorie la sută care să fie fericită, care să poarte întărirea lui Dumnezeu, și care să pună pe soți într-o poziție mai bună pentru ca să-L preamărească” Vol. IV, p. 504.

Această afirmare este aspră, dar adevărată. Știm că un mare număr de persoane își văd existența sdruncinată și distrusă din pricina căsătoriei. Se văd bărbați și femei plini de viață și energie, dotați cu inteligență, și cari ar fi putut fi de binecuvântare pentru lume, reduși printr-o căsătorie proastă, să trăească într-o mediocritate fără margini. Mii de căsătorii se termină înaintea tribunalelor printr'un divorț, și alte mii, cari nu au acest rezultat, nu au un desnodământ mai fericit. Și iată pentru ce se găesc în lume atâtea milioane de copii a căror situație este mai rea decât dacă ar fi fost orfani.

Pentru ce o întocmire menită să aducă bucuria și fericirea este atât de producătoare în amărăciuni și dezastre? Se pot da o mulțime de motive. Nu voi enunța decât unul: reaua alegere. Cei mai mulți dintre tineri și tinere aleg rău pe tovarășa sau tovarășul vieții lor. Și asupra acestui punct îngăduiți-mi să vă cetesc câteva extrase din *Spiritul profetic* :

„Trăim în zilele din urmă când mania după căsătorie constituie unul din semnele apropiatei reveniri a lui Hristos. Dumnezeu nu este consultat în această privință. Credința, datorii, principiul, totul este jertfit pentru a satisface simțimintele unei inimi nesfințite. Ar trebui să se dea pe față mai puțină veselie și să se organizeze mai puține sărbători cu această ocazie... Urmările rele ale căsătoriilor rele sunt numeroase. Ele sunt contractate din impulsivitate, și fără a cerceta lucrurile cu seriozitate: a cere sfatul dela persoane cu experiență, este socotit ca un obicei învechit”. Vol. IV, pp. 503. 504.

„Mi s'a arătat că tineretul de astăzi nu își dă seama de marele pericol ce-i amenință. Există mulți tineri pe cari Dumnezeu ar fi dorit să-i primească ca lucrători în diferitele ramuri ale lucrării Lui; dar Satan intervine în grabă și-i învalueie în plasa lui în așa fel încât îi îndepărtează de Dumnezeu și îi face inapți pentru lucrarea Lui. Satan este șiret și stăruitor; el știe foarte bine cum să păcălească pe cei nepăsători, și lucrul alarmant este, că puțini tineri izbutesc să scape din cursele lui. Ei nu văd pericolul, astfel încât nu caută să găsească mijlocul de scăpare. Vrajmașul îi pune în ocupații matrimoniale în cari înțelepciunea lui Dumnezeu nu a jucat nici un rol, și cu atât mai mult sfaturile și avertismentele acelora cari ar fi putut fi consultați. Se crede destul de înțelept și nu vrea să fie îndrumat”. Vol. V, p. 105.

Aceste două citate ne arată motivul pentru care un mare număr de căsătorii nu merg bine: o alegere greșită. Oricine poate fi surprins văzând că o chestiune care joacă un atât de mare rol, și a cărui influență este vitală asupra vieții întregi, să fie lăsată la o parte cu atâta lipsă de meditare și considerație.

Bărbatul care vrea să cumpere un ceas, un cal sau un automobil, își ia timp să studieze chestiunea. El ține să primească valoarea banilor lui.

(Va urma).

LECȚIUNI PENTRU COPII.

Lecțiunea 11—10 Septembrie, 1927.

Așezămintele Casei lui Dumnezeu.

De memorizat: „Să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea.” Luca 22, 19.

1. Când Isus a fost pe pământ, El a instituit câteva servicii speciale, numite acum „așezăminte”, pe cari acei cari Il iubesc au fost fericiți să le păzească în amintirea Lui. Unul din aceste așezăminte este botezul. În aceasta Isus ne este exemplu. El veni acolo unde predică Ioan, și a fost botezat de acesta în râul Iordan.

2. „De îndată ce a fost botezat, Isus a ieșit afară din apă. Și în clipa aceea cerurile s'au deschis, și a văzut pe Duhul lui Dumnezeu pogorindu-se în chip de porumbel și venind peste El. Și din ceruri s'a auzit un glas, care zicea: „Acesta este Fiul Meu prea iubit, în care Imi găsesc plăcerea”. În chipul acesta Dumnezeu Tătăl, și Spiritul Sfânt, și-au exprimat aprobarea față de botezul lui Isus. De aceea acum, când predicatorul immormântează pe credincios în apă, el spune: „Te botez în numele Tatălui, și al Fiului, și al Spiritului Sfânt”.

3. Isus a cerut urmașilor Lui să se boteze. Indemnul către toți este: „Pocățiți-vă, și fiecare să se boteze în numele lui Isus Hristos”. Când suntem botezați nu înseamnă numai că regretăm păcatele noastre, dar că le-am și părăsit; și noi ieșim din apă spre a duce o viață nouă, slujind Domnului Isus din toată inima.

4. Botezul preînchipuie moartea lui Isus, immormântarea Lui, și învierea Lui. Pavel ne spune că prin botez noi suntem îngropați cu Hristos; și după cum Isus a fost scos la viață, astfel și noi suntem scoși din apă. Păcatele noastre sunt îndepărtate; ni se dă o inimă nouă; și ducem o viață nouă.

5. În noaptea dinaintea răstignirii Lui,

El mai dădu încă un așezământ spre a fi păzit. El voia să învețe pe ucenicii Lui să fie umili și să se iubească și să se servească unul pe altul. În timpul cinei, Isus „a luat un ștergar, și S'a incins cu el. Apoi a turnat apă într'un lighean, și a început să spele picioarele ucenicilor, și să le ștergă cu ștergarul cu care eră incins”.

6. După aceasta Isus le-a spus: „Deci, dacă Eu, Domnul și Invățătorul vostru, v'am spălat picioarele, și voi sunteți datori să vă spălați picioarele unii altora. Pentrucă Eu v'am dat o pildă, ca și voi să faceți cum am făcut Eu. Dacă știți aceste lucruri, ferece de voi dacă le faceți”.

7. Ucenicii intraseră în cameră având în inimă mândrie și invidie, și căutând locurile cele mai de frunte. Când Isus le spălă picioarele și le vorbi cuvinte atât de blajine de dojană, ei își văzură egoismul și mândria, și s'au intristat adânc de ceea ce făcuseră. Inimile lor au devenit pline de bunătate și iubire față de alții. Acest așezământ are de scop umilința, și atunci când este îndeplinit în adevăratul spirit, iubirea față de alții ia locul mândrii și egoismului.

8. După săvârșirea acestui act de serviciu din iubire față de ucenicii Lui, Isus le-a mai dat încă un alt așezământ pentru amintire. Acesta se numește Cina Domnului. Isus a luat pâine; și, după ce a mulțumit lui Dumnezeu, a frânt-o, și le-a dat-o, zicând: „Acesta este trupul Meu, care se dă pentru voi; să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea”. Apoi Isus luă mustul de struguri într'un potir, și mulțumind din nou, dădu ucenicilor Lui să beă.

9. Aceasta nu este o masă obișnuită. Ea eră un serviciu pentru ca să se țină minte moartea lui Isus pe cruce. Pâinea reprezintă corpul lui Isus care fusese frânt. Vinul reprezintă sângele Lui care se vărsase pentru toți. Isus voia ca ucenicii Lui să celebreze acest așezământ în amintirea

Lui, „pentrucă, oridecâteori mâncați din pâinea aceasta și beți din paharul acesta, vestiți moartea Domnului, până va veni El”.

10. După ce a mâncat cina Domnului împreună cu ucenicii, Isus a spus: „Vă spun că, de acum încolo nu voi mai bea din acest rod al viței, până în ziua când îl voi bea cu voi nou în Impărăția Tatălui Meu.” Când va veni Isus, El va lua cu Sine pe poporul Său în cer. Acolo ei vor mânca și vor bea din nou cu El.

11. Serva lui Dumnezeu a primit o viziune asupra felului cum Isus va primi cu bucurie pe poporul Său în cetate, și descrie lucrul acesta prin următoarele cuvinte: „După aceea privii strălucirea templului, am ieșit afară, și Isus ne-a părăsit și a mers în cetate. În curând am auzit din noi vocea Lui iubitoare zicând: „Veniți, poporul Meu, voi ați ieșit din mare strămtorare, și ați făcut voia Mea; ați suferit pentru Mine: veniți la cină, căci Eu insuș Mă voi învinge și vă voi servi”. „Noi am exclamat: „Aleluia! Slavă!” și am intrat în cetate. Și am văzut o masă de argint curat; ea avea o lungime de mai multe mile, așa că ochiul nostru nu putea să o cuprindă. Am văzut rodul pomului vieții, mană, migdale, smochine, rodii, struguri și multe alte feluri de fructe.” („Experiențe și viziuni”, p. 19. ed. engl.)

Intrebări.

1. Cum sunt numite acele servicii speciale pe cari le-a instituit Isus mai înainte de moartea Lui? Pentru ce se țin acestea? Numește unul din aceste așezăminte? În ce fel Isus ne este un exemplu despre bolez?

2. Ce s'a întâmplat la bolezul lui Isus? Pentru ce predicatorul botează pe credincioși în numele Tatălui, al Fiului și al Sfântului Spirit?

3. Ce a cerut Isus urmașilor Lui? Ce se înțelege prin botez?

4. Ce prânchipuie bolezul? În ce fel suntem îngropați cu Hristos? Cum suntem înviați cu El? După aceea ce avem de făcut noi?

5. Ce a făcut Isus în noaptea dinaintea răstignirii Lui? Ce voia să învețe pe ucenici prin acest lucru?

6. După aceasta ce spuse Isus? Ce le-a dat El? Cum ar trebui să ne simțim dacă facem aceste lucruri?

7. Ce simțiminte erau în inimile ucenicilor când intraseră în cameră? Ce schimbare s'a întâmplat când Isus le-a spălat picioarele? Ce scop are acest așezământ cu acei cari îl îndeplinesc în adevăratul spirit?

8. Ce alt așezământ a mai dat Isus ucenicilor Lui tot în aceeași seară?

9. Ce eveniment trebuie să fie amintit prin această cină? Ce reprezintă pâinea? Dar vinul? Ce voia Isus să facă ucenicii Lui? Ce aveau să vestească ei oridecâteori mâncau pâinea și beau vinul dela Cina Domnului?

10. Ce a spus Isus că nu va mai face? Când va mai bea din nou din rodul viței?

11. Ce i s'a arătat în viziune servii lui Dumnezeu? Ce primire frumoasă va face Isus poporului Său? Cum se înfățișează masa la care va fi servit poporul Lui?

Lecțiunea 12—17 Septembrie, 1927.

Zecimi și daruri.

De memorizat: „Cinstește pe Domnul cu averile tale, și cu cele dintâi roade din tot venitul tău”. Prov. 3, 9.

1. Domnul ne cere să-I întorcem o zecime din tot ce ne dă El. De fapt tot ce avem aparține Lui; însă El ni le împrumută ca și cum ar fi ale noastre. Dar El ne spune foarte lămurit: „Zecimea este sfântă a Domnului”.

2. Psalmistul spune: „Pământul este al Domnului, și deasemenea și plinătatea lui: lumea, și cei ce locuiesc în ea”. „Argintul și aurul sunt ale Mele, spune Domnul oștirilor”. „Căci ale Mele sunt toate dobitoacele pădurilor, toate fiarele munților cu miile lor. Eu cunosc toate păsările depe

munți și tot ce se mișcă pe câmp este al Meu".

3. Datorită iubirii lui Dumnezeu către noi, El ne trimete atâtea lucruri spre bucuria noastră. Dar noi nu trebuie să uităm pe bunul Dăruitor de binecuvântări care este Proprietarul tuturor lucrurilor. Când înapoiem Domnului o zecime din tot ceea ce ne-a dat El, cu adevărat putem spune: „Ți-am dat dintr'ale Tale". Nimeni care este bogat să nu își inchipuie că a ajuns astfel prin propriile lui puteri. Biblia spune: „Adu-ți aminte de Domnul Dumnezeuul tău: căci El este Acela care îți dă puterea de a fi sănătos". Domnul este Acela care ne dă puterea să câștigăm bani încât câteodată ne vine să credem că aceștia sunt proprietatea noastră.

4. Domnul spune: „Toată zecimea pământului, fie sămânța pământului, sau rodul pomilor, este a Domnului: ea este sfântă Domnului". Deci dacă zecimea este sacră și sfântă, niciodată nu trebuie să fie folosită pentru noi înșine. Trebuie ca mai înainte de a folosi vreo parte din banii noștrii să dăm la o parte zecimea. Când câștigăm zece sute, să dăm Domnului o sută, mai înainte de a începe să cheltuim pentru noi. Dacă am câștigat o sută de lei, să nu amânăm până ce am cheltuit nouzeci de lei, ca apoi să-I dăm ultimii zece lei. Primii zece lei să-I dăm Lui.

5. Planul lui Dumnezeu este ca zecimea să fie folosită pentru întreținerea predicatorilor și misionarilor cari își sacrifică tot timpul lor în lucrarea Lui. În vechime, ea se dădea fiilor lui Levi cari aveau grija templului și a serviciilor lui. Ei nu aveau timp să câștige și pentru întreținerea lor, fiindcă tot timpul și-l folosiau lucrând cele ce erau de nevoie la templu.

6. Când fiii lui Izrail își opriau pentru ei zecimea, Domnul nu putea să-i binecuvinteze, și asupra lor venia mare durere. Atunci Domnul le spune: „Intorceți-vă la Mine, și Mă voi întoarce și eu la voi". Dar ei spun: „În ce să ne întoarcem?" Atunci Domnul le arată păcatul. El spune:

„Se cade să înșele un om pe Dumnezeu, cum Mă înșelați voi?" Dar voi întrebați: „Cu ce Te-am înșelat?" Cu zeciuiele și darurile de mâncare. Sunteți blestemați, câtă vreme căutați să Mă înșelați, tot poporul în întregime!"

7. De aci aflăm cum privește Dumnezeu pe acei cari nu sunt credincioși în plata zecimilor și darurilor, Domnul spune: „Aduceți toată zecimea în casa tezaurului . . . și cereați-Mă cu aceasta, zice Iehova, Dumnezeuul oștirilor, dacă nu vă voi deschide ferestrele cerului, și dacă nu voi turna o binecuvântare de nu va fi destul loc s'o primiți".

8. După ce am întors Domnului zecimea care este a Lui, încă ne mai rămâne nouă zecimi pentru noi. Trebuie să fim atenți însă să nu cheltuim acești bani în chip neînțeleptesc. Lucrarea Domnului cere darurile tot atât cât și zecimile, și noi ar trebui să ne simțim bucurosi dând cât mai mult cu putință în a ajuta ca lucrarea Lui să fie dusă pe pământ. Versetul de memorizat ne spune cum să onorăm pe Domnul.

9. Când Asa a fost regele fiilor lui Izrail, el îndepărtă pe toți idolii, și adună pe popor la Ierusalim. Ei au adus Domnului un mare dar alcătuit din multe sute de oi și din cele dintâi roade ale pământului. Dumnezeu a binecuvântat foarte mult pe popor din pricina darurilor lor, și fiindcă s'au întors la El din toată inima.

10. Deci noi de bună voie să facem daruri lucrării Domnului. A sosit timpul când lucrarea Lui să fie sfârșită repede pe pământ. Misionarii trebuiesc trimeși în toate țările, și toți oamenii din patrie trebuie să audă solia că Isus va veni în curând.

11. Noi putem renunța la multe lucruri ale noastre, și astfel să salvăm banii pentru lucrarea pe care o iubim. În felul acesta, tot atât de mult cât și prin cuvinte, noi onorăm pe Domnul, și Il laudăm pentru tot ceea ce a făcut pentru noi.

Întrebări:

1. Cât ne cere Domnul să-I întoarcem din tot ceea ce ne dă El? Dela cine am

primit tot ce avem? Ce ne-a spus El lămurit?

2. Ce spune Psalmistul?

3. Iubirea lui Dumnezeu la ce lucru îl conduce? Pe cine trebuie să nu uităm? Când dăm Domnului o zecime din ceea ce ne-a dat nouă El, ce putem spune cu adevărat? Prin cine dobândim puterea de a câștiga ceea ce avem?

4. Cum trebuie privită toată zecimea? Pentru ce lucru să nu fie niciodată folosită? Când să luăm din banii noștri partea lui Dumnezeu?

5. Ce plan are Dumnezeu pentru folosirea zecimii? În vechime, cui se dădea zecimea? Pentru ce se convenia ca fiii lui Levi să primească zecimea?

6. Ce experiență au făcut fiii lui Izrael când au oprit pentru ei zecimea? Ce îi invită Domnul să facă? Ce întrebare au pus ei? Cum le arată Domnul păcatul? Ce a rostit Domnul asupra lor?

7. Ce putem învăța de aci? Cum ne invită Domnul să-L cercăm?

8. Cât ne mai rămâne, după ce am plătit zecimea? Atunci la ce lucru să fie plăcerea noastră în această chestiune? Cum putem să onorăm pe Domnul?

9. Ce a făcut Asa când a fost rege? Ce a făcut poporul? Pentru ce i-a binecuvântat Dumnezeu foarte mult?

10. Ce ar fi să facem noi acum? Ce lucrare trebuie să se facă iute?

11. Cum putem salva banii pentru lucrarea Domnului? În afară de cuvintele noastre, prin ce putem onora și lăuda pe Domnul?

Lecțiunea 13—24 Septembrie, 1927.

REPETIȚIA.

De memorizat: Repetiția textelor din timpul trimestrului.

1. Inceputul și sfârșitul păcatului. Păcatul începui în cer și anume în inima lui Lucifer, îngerul care ședea lângă Isus, Fiul lui Dumnezeu. El începui să se mân-

drească și să fie gelos pe Isus, și făcui pe mulți îngeri să nu mai aibă încredere în Dumnezeu. Dumnezeu îi suferi mult timp, oferindu-le iertarea, dacă s'ar fi pocăit. Dar ei nevoind, Dumnezeu aruncă pe Lucifer și pe îngerii cari îl urmau, afară din cer. Acum el este numit Satan, și îngerii lui se silesc să îndepărteze pe fiecare om dela Dumnezeu.

Va veni timpul când acest pământ va fi curățit de păcat, și tot ceea ce e rău va fi ars. De aceea să privim spre un pământ nou, unde pustiul va înflori ca trandafirul și unde nu vor mai fi fiare sălbatece, și unde nu vor mai fi nici lacrimi nici întristare, nici moarte. Noul Ierusalim va fi capitala cetății. Ea va avea ziduri de iaspis, porți de mărgăritare, și străzi de aur. Pomul vieții și răul vieții vor fi în cetate.

2. **Venirea Domnului Isus.** Isus va veni din nou pe nori, împreună cu toți îngerii sfinți. Poporul Lui va fi gata pentru El; ceilalți însă vor chema munții să cadă peste ei și să-i ascundă. Semnele din soare, lună, și stele, precum și printre neamurile pământului, arată că venirea Lui este aproape; dar nimeni nu știe ziua sau ceasul.

3. **Cei o mie de ani fericiți.** La venirea lui Isus, credincioșii lui Dumnezeu cari sunt morți, precum și cei vii, vor fi răpiți ca să-L întâmpine în văzduh, și vor fi împreună cu El în cer timp de o mie de ani. În timpul acesta cei răi vor fi morți iar Satan împreună cu îngerii lui vor fi lăsați singuri pe pământ.

Când se vor sfârși cei o mie de ani, Isus cu poporul Lui și împreună cu Noul Ierusalim se va cobori din cer pe pământ. Cei răi vor fi înviați; și pe când Satan și oștile lui vor înconjură cetatea, va cădea foc din cer și-i va mistui. În felul acesta orice urmă de păcat va fi înlăturată, și fiii Lui vor trăi cu Isus pe veci.

4. **Legea lui Dumnezeu.** Domnul Se cobori pe Muntele Sinai și rosti legea Sa, — cele Zece porunci. Legea este sfântă, dreaptă și bună. Păcatul este călcarea legii. Isus a păzit legea cu desăvârșire, dar noi

cu toții am păcătuit. Dacă primim pe Isus ca Mântuitorul nostru, atunci bunătatea Lui va fi socotită ca a noastră. Isus scrie legea în inima poporului Său.

5. Sabatul. Dumnezeu S'a odihnit în ziua șaptea a săptămânii de creațiune, a binecuvântat ziua șaptea, și a deosebit-o pentru a fi folosită ca zi de servire Lui. Porunca Sabatului este o parte din legea lui Dumnezeu. Isus a păzit Sabatul. Apostolii l-au păzit. El va fi păzit pe pământul nou.

Mulți oameni țin Duminica, prima zi a săptămânii. În Biblie nu este nimic care să arate că a fost schimbat Sabatul. Schimbarea a fost făcută de o putere numită papalitate. Acei cari păzesc adevăratul Sabat ascultă de Dumnezeu. Acei cari țin Duminica ascultă de papalitate. „Trebuie să ascultăm mai mult de Dumnezeu decât de oameni“. Sabatul trebuie să ne amintească de lucrarea lui Dumnezeu și de iubirea Lui față de noi. Prin luarea parte la serviciile din Sabat, prin neurmarea plăcerilor noastre, prin fapte neegoiste față de alții, noi putem onora pe Dumnezeu în această zi.

6. Somnul celor morți. Prin neascultare, Adam și Eva au adus păcatul în lume, iar păcatul a adus moartea. Moartea este asemenea unui somn adânc. Cineva care este mort nu știe nimic, și nu poate să vadă, să audă, sau să gândească. Isus poate să învieze pe morți. Va veni ceasul când toți cari sunt în morminte vor auzi glasul Lui și vor ieși afară. Tuturor fiilor Lui, Isus le va da viață veșnică.

7. Judecata. Rapoartele privitoare la viața noastră sunt scrise în cărțile cerești. La judecată, aceste cărți vor fi deschise. Dumnezeu va fi Judecătorul, și fiecare ins va fi judecat după faptele lui ce sunt însemnate. Isus va șterge păcatele tuturor fiilor Lui, și va menține numele lor în cartea vieții.

8. Așezămintele. Isus a instituit servicii speciale numite „așezăminte“ cari să fie păzite de acei cari îl iubesc. Botezul repre-

zintă moartea, immormântarea, și învierea lui Isus. Prin botez, noi ne-am îngropat cu Isus, și ridicându-ne din apă, păcatele noastre sunt iertate, și avem o inimă nouă și suntem gata de a duce o viață nouă.

În noaptea dinainte de moartea lui Isus, El spălă picioarele ucenicilor Lui, învățându-i în felul acesta să fie umili, și să iubească și servească pe alții. După aceasta Isus a zis: „Și voi sunteți datori să vă spălați picioarele unii altora“. Acesta se numește așezământul umilinții.

Apoi Isus a celebrat Cina Domnului. Pâinea preinchipuiă corpul lui Isus care fusese frânt. Vinul reprezintă sângele Lui vărsat pentru toți. Prin Cina Domnului noi dovedim că avem deplina credință că Isus a murit pentru ca să ne mântuească pe noi, și că El va veni din nou.

9. Zecimi și daruri. O zecime din ce avem este sfântă Domnului. Această zecime se folosește pentru lucrarea Lui depe pământ. Despre acei cari folosesc zecimea pentru ei, se zice că înșală pe Dumnezeu. Din ceace ne rămâne după ce am dat zecimea, să dăm și daruri.

Intrebări.

1. *Ce știi despre începutul păcatului? Ce se va întâmpla cu diavolul și cu acest pământ? Cum va fi noul pământ.*

2. *Ce poți spune despre revenirea lui Isus?*

3. *Ce se înțelege prin cei o mie de ani fericiți? Ce se va întâmpla după încheierea acestor o mie de ani?*

4. *Cum a fost dată legea lui Dumnezeu? Ce este păcatul? Ce ne aduce credința noastră în Isus? Unde trebuie să fie scrisă legea?*

5. *Ce știi despre Sabat? Ce fac multe persoane? Cum s'a făcut schimbarea? Ce trebuie să ne amintească Sabatul? Cum trebuie finut?*

6. *Ce a adus păcatul în lume? Cu ce se aseamănă păcatul? Ce nu poate face cineva care este mort? Numai cine poate învia morții? Ce ceas va veni în curând? Ce va da Isus fiilor Lui?*

7. Unde sunt raportate exact faptele din viața noastră? Cine ne va judeca? Cum putem să avem păcatele noastre șterse din aceste rapoarte?

8. Ce așezăminte a instituit Domnul Isus? Ce știi despre fiecare din ele?

9. Cât din ceea ce avem este sfânt al Domnului? Pentru ce se folosește zecimea? Ce fac acei cari folosesc zecimea pentru ei înșiși? Ce ar trebui să facem din ceea ce ne-a mai rămas după ce am dat zecimea?

Textele de memorizat din timpul trimestrului.

1. „Păcatul este călcarea legii”. 1 Ioan 3,4.
2. „Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi”. Ioan 14, 3.

3. „Vor fi semne în soare, în lună și în stele”. Luca 21, 25.

4. „Fericiți și sfinți sunt cei ce au parte de întâia înviere!” Apoc. 20, 6.

5. „Teme-te de Dumnezeu și păzește poruncile Lui. Aceasta este datoria oricărui om”. Ecl. 12, 13.

6. „Adu-ți aminte de ziua Sabatului, ca să o sfințești pe ea! Șase zile vei lucra, și-ți vei face toate lucrurile tale. Iar ziua șaptea Sabatul e Domnului Dumnezeului tău; nu vei face într'ansa nici un lucru, nici tu, nici feciorul tău, nici fata ta, nici sluga ta, nici slujnica ta, nici vreo vită a ta, nici străinul tău, care locuiește înlăuntrul porților tale; că în șase zile a făcut Dumnezeu cerul și pământul și marea și tot ce este într'ansele, și în ziua șaptea S'a odihnit: pentru aceea binecuvântă Dumnezeu ziua Sabatului și o sfinți pe ea”. Exod 20, 8—11.

7. „Trebuie să ascultăm mai mult de Dumnezeu de cât de oameni”. Fapt. 5, 29.

8. „Dacă îți vei opri piciorul în ziua Sabatului, . . . și dacă-l vei cinsti, neurmând căile tale, neindeletnicindu-te cu treburile tale și nedându-te la flecării,

atunci te vei putea desfătă în Domnul”. Isa. 58, 13, 14.

9. „Cei vii, în adevăr, măcar știu că vor muri; dar cei morți nu știu nimic”. Eclesiastul 9, 5.

10. „Căci Dumnezeu va aduce orice faptă la judecată, și judecata aceasta se va face cu privire la tot ce este ascuns, fie bine, fie rău”. Ecles. 12, 14.

11. „Să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea”. Luca 22, 19.

12. „Cinstește pe Domnul cu averile tale, și cu cele dintâi roade din tot venitul tău”. Prov. 3, 9.

Lección 1—1 Octombrie, 1927.

Cerceleți Scripturile!

De memorizat: „Cuvântul Tău este o candelă pentru picioarele mele, și lumină pe cărarea mea”. Ps. 119, 105.

1. Versetul nostru de memorizat ne spune că Cuvântul lui Dumnezeu este asemenea unei candelă, sau unei lumini, care ne face în stare să pășim siguri atunci când fără de ea nu am putea vedea pe unde să mergem. Cu toții avem nevoie de această lumină pentru a ști ce este bine și ce este rău de a face.

Pe lângă aceasta, Cuvântul lui Dumnezeu este asemenea unei semințe bună semănată într'un pământ bun, care răsare și aduce rod mult. Unele semințe schimbă natura pământului în care sunt sădite, făcându-l mai productiv. Același lucru se petrece și cu Biblia. Când într'adevăr primim în inimă ceea ce ne spune Biblia, în loc să cugetăm la lucruri rele, noi vom gândi la lucruri bune.

2. Cartea ce conține aceste minunate cuvinte de viață se numește „Biblia” Un alt nume al ei este „Sfânta Scriptură”. Biblia este Cartea lui Dumnezeu — cea mai folositoare carte din lume, mai frumoasă decât albumele cu ilustrații, decât cărțile de poezii sau alte cărți pe cari le cetim. Motivul pentru care Cartea lui Dumnezeu este mai folositoare decât alte cărți, este că

scriind-o, „oamenii lui Dumnezeu vorbiră fiind mânați de Duhul (Spiritul) Sfânt”. Din moment ce acești oameni sfinți au scris numai ceea ce Spiritul Sfânt i-a îndemnat să scrie, Biblia cu adevărat că este o scrisoare a Regelui cerului.

3. Satan urăște Cuvântul lui Dumnezeu dătător de viață, și de multe ori s'a încercat să distrugă Biblia; dar lucrul acesta nu i s'a îngăduit. Astăzi, sunt mai multe Biblii în lumea întreagă de cât au fost vreodată mai înainte. Dar Satan conduce pe elevii și învățătorii netemători de Dumnezeu, din toate colțurile lumii, să scrie și să vorbească anume că Biblia nu este în totul adevărată, și în chipul acesta mulți oameni sunt abătuți din calea dreaptă prin învățăturile lor false.

4. Acum să ne gândim la scopul pe care îl urmărește Cuvântul lui Dumnezeu cu noi. Fiind creștini, noi trebuie să servim pe Dumnezeu, zi cu zi. După cum ținem mult să fim plăcuți prietenilor noștri iubiți, tot astfel ar trebui să găsim plăcere în a face lucrările acelea cari sunt plăcute celui mai bun prieten al nostru, care este Isus. Noi aflăm ce li este plăcut, precum și ce nu li este plăcut, prin cercetarea Cuvântului Său — Biblia.

5. În Biblie ni se spune: „Cercetați Scripturile”. Studiind lecțiunile școlii de Sabat, învățăm ce este spus în Biblie, și prin învățarea textelor de memorizat repetăm cuvintele lui Dumnezeu. David, cel mai mare rege al Izraeliților, rugându-se, spunea către Domnul: „Cuvântul Tău l-am ascuns în inima mea, ca să nu păcătuiesc împotriva Ta”.

6. Studiind Biblia, aflăm despre Dumnezeu, despre Isus, Fiul Lui, despre îngerii din cer, și despre toți oamenii buni de cari vorbește Biblia. În această Carte sfântă, putem găsi foarte clar ce este păcatul, cum să ne păzim de a nu păcăui, precum și despre răsplata făgăduită poporului lui Dumnezeu.

7. Pe când Isus eră copil, El studiă cu atâta atenție Scripturile încât atunci când

a fost de doisprezece ani, părinții Lui „L-au găsit în Templu, șezând în mijlocul învățătorilor, ascultându-i și punându-le întrebări. Toți cari-L au auziu, rămăneau uimiți de priceperea și răspunsurile Lui”.

8. Despre Timotei se spune în Biblie că eră un tânăr credincios lui Dumnezeu. I se spune: „Din pruncie cunoști Sfintele Scripturi”. Deasemenea aflăm că mama lui, Eunice, precum și mătușa lui, Lois, au învățat pe Timotei din Scripturi de când fusese mic.

9. De aceea să studiem Biblia în fiecare zi, repetindu-ne în minte adevărurile din ea, și ascultând de poruncile ei. Când o cercetăm, să cerem lui Isus să trimeată Spiritul Său Sfânt în inimile noastre, ca să putem înțelege cuvântul Lui.

10. O grupă de oameni ce trăiau în Berea, sunt amintiți că „aveau o inimă mai aleasă” din pricină că cercetau Scripturile zilnic, pentru a înțelege mai deplin adevărurile pe cari Pavel le predică lor.

11. Biblia zice: „Iată, vine ziua, spune Domnul Dumnezeu, că voi trimete o foamete în țară, nu o foamete după pâine, și nici o sete după apă, ci de a auzi cuvintele Domnului”. Când va fi prea târziu de a mai afla despre cuvintele Domnului, „ei vor cutreeră dela o mare la alta, și dela nord la răsărit, vor alergă incoace și incoloc, pentru a căuta cuvântul Domnului, și nu îl vor găsi”. Cât de recunoscători ar trebui să fim că avem ocazia fericită de a ne umple mintea cu adevărurile Cuvântului lui Dumnezeu!

Intrebări:

1. *Cu ce se aseamănă cuvântul lui Dumnezeu? Cu ce mai poate fi asemenea? Ce schimbare se petrece într-o persoană care primește cuvântul lui Dumnezeu în inima lui?*

2. *Ce carte cuprinde cuvintele vieții? Cu ce alt nume mai este numită? Pentru ce este Biblia mai folositoare decât alte cărți? Din ce pricină Biblia este cu adevărat o scrisoare trimeasă nouă de Regele cerului?*

3. Ce simțiminte are Satan față de Cartea lui Dumnezeu? Ce s'a încercat el să facă? Ce arată că nu a izbutit? La ce lucru conduce Satan pe elevii și învățătorii necredincioși? In ce fel sunt abătuți mulți oameni dela calea cea dreaptă?

4. Fiind creștini, ce trebuie să facem? Ce ar trebui să găsim plăcere a face pentru cel mai bun Prieten al nostru? Cum aflăm ce li este plăcut?

5. Ce ni se spune să facem cu Scripturile? Ce câștigăm studiind lecțiunea școlii de Sabat? Ce facem prin învățarea versetelor de memorizat? Ce se rugă David odată?

6. Studiind Biblia, despre cine aflăm? Ce învățăm din acest studiu?

7. Ce experiență avu Isus pe când eră de doisprezece ani?

8. Cum vorbește Biblia despre Timotei? Când eră copil ce învăță el? Cine îl învăță?

9. Cât de des să studiem Biblia? Când o cercetăm, ce ar trebui să cerem dela Isus?

10. Ce este spus în Biblie despre grupa de credincioși ce trăia în Berea? De ce se spune că aveau o inimă mai bună?

11. Ce este o foamele? Ce fel de foamele va veni? Ce vor face mulți când va fi prea târziu? De ce ar irebui să fim foarte recunoscători?

„Curierul Misionar“

Foaie lunară.

Director: P. P. PAULINI

Membru: ȘT. DEMETRESCU

Edit. și Red. resp.: D. FLOREA

Prețul unui număr Lei 8.— Abon. pe un an Lei 96.

Red. și Admin. Str. Labirint 116.

---

651 — 1700.

CURIERUL

Intrebări

La cari Cetitorii revistei „Curierul Misionar“, sunt rugați să caute răspunsurile în Biblie și să ni le trimeată.

91. In ce loc din Biblie cetim că copacii se vor bate în palme?

92. Unde se vorbește in Vechiul Testament despre cumpărarea unui munte?

93. In ce loc este scris despre sandale făcute din piele de vițel de mare?

94. Ce rege a pedepsit pe vrăjmașii săi, trecându-i prin fereastră, grape de fier, și securi de fier?

95. Pe cine-l căutau ca pe un porece?

96. Ce împărat a poruncit că acela care nu va îndeplini ordinul dat de el să fie pedepsit scoțându-se o grindă din casa aceleuia și spânzurându-l pe ea?

97. In ce loc din Biblie se amintește despre casa celui descălțat?

98. Care cetate își ingrămădise argint ca pulberea, și aur ca noroiul depe ulițe?

99. Cine a cerut apă și i s'a dat lapte și unt?

100. Cine a profetizat pentru prima oară despre a doua venire a lui Isus Hristos și despre judecata viitoare?

Intrebarea 91 a fost comunicată de Alexe Bogdan, *Floști*; 92, 93 și 94 de Alecu Moraru, *Valeni-Roman*; 95, 96 și 97 de Ioan Petraș, *Sepreș-Arad*; 98, 99 și 100 de Elena Hmill, *Moinești-Bacău*.

Răspunsurile

La întrebările din „Curierul Misionar”

No. 7 (1927).

71. Tertul, Fapt. 24, 1.
72. Ierusalim, 2 Regi 21, 13.
73. Ebal și Charizim, 5 Moisi 27, 11—13.
74. Ioab, 2 Sam. 18, 14.
75. 2 Sam. 18, 9.
76. Solomon, 1 Cron. 22, 9.
77. Iov, Estera.
78. Ieremia, Ierem. 1, 13
79. 1 Moisi 14, 10.
80. 1 Regi 1, 1.

Au deslegat 10 întrebări: Enoch Stefanian și Dumitru Furtunescu, *București—Labirint*.

Au deslegat 9 întrebări: Rița Frâncu și Alex. Frâncu, *Valea-Călugărească*; Gh. T. Puică, *Prahova*.

Au deslegat 8 întrebări: Eufrosina Săvescu, *București-Labirint*; Tincuța I. Stănescu și Maria P. Mărăcine, *Pitești*; Alex. și Paraschiva Ciolan, *Bârlad*; D. Irod, *Bacău*.

Au deslegat 7 întrebări: Gh. Gherase și Mihaiu Hânganu, *Vaslui*; Gh. Munteanu, *Piatra-Neamț*; Gh. Petraru și Th. Irod Bujor, *Bacău*; Anghel Vasilescu, *Teleorman*; Alexe Bogdan, *Ploești*; Neculae Agape, *Iași*; Ioana Simion Ciolac, *Cernăuți*; Dumitru I. Olaru, *Mehedinți*; Nicolai Briscan, *Bihor*; Ilie Timiș Goltan, *Maramureș*; Vintilă și Georgel Ionescu și Ciobanu S. Petre, *Teleorman*; Marioara Dumitrescu, *Brăila*; Ioan Petreș, *Arad*; Eudochia Cucoș, *Cernăuți*; Ilie Petria, *Dolj*.

Au deslegat 6 întrebări: Gh. Rădoi, *București-Labirint*; Alecu Moraru, *Roman*; Traian D. Gavrilăscu, *Brăila*; Ioan I. Văcaru, *Pitești*; Theodor Marta, *Huși*; Elene Hmill, *Bacău*; Tudor Dumitrescu, *București-Nord*; Mița Șt. Ivăncică, *Petra Șt.*

Ivăncică, Gogu Șt. Ivăncică, și Pachita Gh. Ben, Teleorman; Ana Popovici, *Iași*; Gh. Betea, *Curtici*; Ioan Mânzăteanu, *Vaslui*; Gh. Petrescu, *Turnu-Severin*; A. C. I. Manicaticide, *București-Nord*; Florea Coișan, *Cernăuți*; Teodorescu Victoria și Titi Popescu, *Buzău*; Gheorghe R. Albu, *Sf. Vineri-București*.

Au deslegat 5 întrebări: Teodora Bărbulescu și Ionel Grigorescu, *București-Popa Tatu*; Ioan P. Mihăilescu, *Bazargic*; Alex. P. Păunțu, și Marin D. Florea, *Teleorman*; Policenia Panaitescu, *Galați*; Oprica Stoicea, *Turnu-Măgurele*; Nae I. Mateiaș, *Dolj*; Stancu Șt. Ivăncică, Marin P. Marinescu, Marin D. Tăgărtă; Didi Stănescu, *R.-Sărat*; Galina I. Aposlolescu și Florica I. Apostolescu, *Dâmbovița*; G. Bujenița, *Cernăuți*; Iulia I. Mazilu, *Mehedinți*; Gherghina Ioan Barbu și Filofteia I. M., Vasile Constantinescu și Eftime Tudor, *Prahova*; Petrică Teodorescu, *Buzău*; Florea Stana, *Arad*.

Au deslegat 4 întrebări: Anicuța N. Pripe, *Dolj*; Sara Uilset, *București-Labirint*; Anastasia Al. Beșliu, *Mehedinți*; Radu Eremia, *Huși*; Tudosina Dumitrescu, *Teleorman*; Ștefan N. Șateiaș și Ioana N. Mateiaș, *Dolj*; Stan I. Untea, *R.-Sărat*; Valerie Despinescu, *Bacău*; Rebeca Gh. G., *Brăila*; Stela Gh. Bunea și Petre Cotorogea, *Prahova*; Victor Bălbăie, *Dâmbovița*; Gheorghe Ionescu și Maria Gh. Ionescu, *Prahova*; Ana Miloș, *Dolj*; Ioan Crișan, *Bihor*.

Au deslegat 3 întrebări: Mihai D. Stoica, *Bacău*; Codreanu Maria și Ilinca C. Olteanu, *R.-Sărat*; Ioan Mosorică, *Dâmbovița*; Petre Șuncuteanu, *București-Popa Tatu*; Gheorghe Agape, *Iași*; Petre P. Dumitrescu și Nicolae Ionescu, *Teleorman*; Ioan Munteanu, *Ploești*; V. Marian, *Bacău*; Maria Dărăbuș, *Curtici*; Gh. I. Măldoeanu, *Teleorman*; Alexandru Ordeanu, *Hunedora*; Nicolai Sainciuc, Simion Eremia, Alexiciuc Chirică, Catrina Zaidel, Domnica Ursul, Florea Cernăuțian, *Cernăuți*; Gheorghe Ch. Rujoiu, *Prahova*.

Au deslegat 2 întrebări: Vasile Dima, *Huși*; Nedu Cristea, *Galafi*.

Au deslegat o întrebare; Vasilica I. Mosorică, și Vasilica Gh. I. Radu, *Prahova*; Mihăescu Marghioala, *R-Sărat*; Veronica Zareciuc, *Cernăuți*.

.. Atragem atențiunea Onoraților noștri Cetitori, abonați și tuturor persoanelor cari trimit sume, să specifice fie prin scrisoare fie în dosul cuponului dela mandat, scopul pentru care trimete suma la Editura Cuvântul Evangheliei.

.. Caut post. Dumitru Opariuc, Dărmănești, jud. Suceava, Bucovina.

.. Caut loc pentru un ucenic, având practică de un an, la tâmplărie (stolerie). A se adresa la fr. Theodor Marta, Comuna Grumezoaia, jud. Fălciu.

Aducem la cunoștiința cercurilor noastre misionare precum și tuturor persoanelor doritoare de cărți folositoare, că în curând va apare în Editura noastră a treia ediție din cunoscuta și mult apreciată carte ce ne arată

Cum să luptăm

spre a putea ajunge la o deplină și singură biruință

contra epidemiilor.

Această nouă ediție este revăzută și adăugită, având în text multe ilustrații noi anume făcute spre a explica mai bine diferitele stări de boală și agenții lor provocatori, precum și felul de tratare al boalelor, pentru ca astfel această lucrare să poată fi de un folos cât mai real pentru toți.

Având în vedere că nu se va tipări decât un număr restrâns, rugăm pe toți acei cari doresc să-și procure această carte bogată în sfaturi privitoare la păstrarea și recăpătarea sănătății, să facă din vreme comanda la Editura noastră, Strada Labirint No. 116, București.

Necrolog.

Tânărul frate Vasile Pepelia, membru al comunității Piatra Neamț, fiind în vârstă de

21 ani, a fost chemat la odihnă de Domnul pe ziua de 8 Iulie 1927. Sperăm să-l întâlnim pe pământul cel nou.

N. Alexe.

..
Fratele Gheorghe Uncheșel din comunitatea Seligstadt, Transilvania, a adormit în Domnul pe ziua de 28 Iunie 1927.

Deși tânăr, a fost presbiterul comunității Seligstadt. Imediat ce a cunoscut adevărul s'a arătat foarte zelos pentru Domnul. Prin purtarea sa de adevărat creștin a câștigat pentru Domnul multe suflete. S'a despărțit de noi cu speranța revederii la prima invidere când va veni Domnul.

I. Reil.

..
Sora Regina Krüger în etate de 75 ani, membră activă a comunității Viile-Noui, Constanța, a adormit în Domnul în ziua de 5 Iulie 1927.

W. Steinmeier.

STRAJA DIMINEȚII.

Septembrie 1927.

Creșterea în Hristos,
consacrarea zilnică.

1. Ps. 86, 5.
2. Luca 9, 25.
5. 2 Cor. 4, 10.

Progres continuu.

4. Ef. 4, 15.
5. Ef. 4, 14.
6. Ef. 4, 15.
7. 2 Petru 1, 5.
8. 2 Petru 1, 6, 7.
9. 2 Petru 1, 8.
10. 2 Petru 3, 18.

Meditație și rugăciune.

11. Fapl. 20, 32.
12. Iov 25, 12.
13. Fapl. 17, 11.
14. Iosua 1, 8.

15. Mat 4, 4.
16. Ioan 20, 31.
17. 1 Petru 2, 1, 2.

Condițiunile rugăciunii.

18. Ioan 16, 25.
19. Ioan 16, 24.
20. 2 Cron. 7, 14.
21. 1 Ioan 3, 22.
22. Ps. 66, 18.
23. Luca 11, 9, 10.
24. 1 Ioan 5, 14.

Guprinsul rugăciunii.

25. Luca 18, 15.
26. Ebr. 4, 16.
27. Iac. 5, 16.
28. Mat. 5, 44.
29. Luca 10, 2.
30. Iac. 1, 5.